

rst så småningom ett grundligt och rider den gamla n tvärs öfver den öket större kroppsterar honom med ar. Rätt ofta bär n, som härigenom ga äfven några en, så att raggen ur skinnet. Efter några år blir yngslysten. Han lär st att värdesätta arad emellan, sker en andra rider upp ens rygg. Ett, tu, h det blir ett fört upp igen och så nen och dunka på llmänhet synes an a tillhöra de äldre äro utrustade med t andra och hållfantligt pröfvande

sådana gamla rofriddare under brunsttiden rastlöst irra omkring ensamma och detta i trakter, där det är öfverflöd på älgkor, och där de ingalunda behöfde föra något eremitlif eller sakna en ledsagerska. I andra länder, rika på älg, kalla erfarna älgjägare sådana bortkörda svagare tjurar för »bitjurar» (Beihirsche), emedan de hållas i den starkare tjurens omedelbara grannskap, där denne håller till med älgkon. Namnet är rätt betecknande, men ger nog ibland rum för missförstånd och misstydingar. Det är oftast eller åtminstone ganska ofta bitjuren, som från första början varit den omstridda kons rätta ledsagare och utvalda, och som sedan vid brunsten blifvit snöpligt och orättvist bortkörd af en starkare rival.

Gammal jagtjournal.

älgarne under en dt föröka sig utan jurarnes antal, och lliga böjelser. Stälkan få se en 13 å en hel del irrande a kring och jaga cor. En sådan arg t en annan älgstur iter är han många cädligt förklara sin grundligt klätt iua denne ej varit ämna rivalen fältet bortkörda blir allra sporrande hornälla snart afståndet nan här i Småland

Ur rent kuriositetsintresse må det vara oss tillåtet att publicera efterföljande afskrift af den jagtjournal, som af brukspatron Wilhelm Hisinger fördes för åren 1794—1823 vid Skinnskattebergs och Baggå bruk i Västmanland. Brukspatron Hisinger var född år 1766, och oaktadt dödsåret f. n. ej kan exakt uppgifvas, lefde han dock med visshet ännu år 1832. Efter journalen att döma synes tillgången å hare och fågel i allmänhet ej lämnat stort öfrigt att önska. Antalet fällda räfvar är jämförelsevis obetydligt, antagligen beroende på svårjagad terräng, ty räfvens svurne fiende, lodjuret, tyckes ej varit talrik, och först år 1803 synes älg blifvit antecknad såsom fälld. — I alla händelser torde journalen äga sitt intresse såsom stammande från en tid, då den fria jagten var allmän och bra sällan någon sorts statistik öfver densamma fördes. Afskriftens likhet med originalet är af trenne personer intygad.

Jagtjournal.

År	Hare	Käf	Varg	Varglo	Grelling	Mård	Tynder	Orre	Järpe	Rapphöns	Kornkratt	Morkulla	Beckasin	Sjöfågel	Vindspöle	Lerben	Dufva	Häger	Hafstjäder	Vildgås	
1794	75	—	—	—	—	—	22	45	7	22	1	1	3	1	1	—	—	—	—	—	178
1795	25	1	2	—	—	—	28	42	5	6	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	115
1796	52	1	—	—	—	—	16	43	8	20	—	8	—	—	—	3	—	—	—	—	157
1797	23	3	—	—	1	—	12	26	5	21	3	10	8	8	1	—	—	—	—	—	112
1798	66	7	—	—	—	—	25	57	24	34	—	10	6	5	—	—	—	—	—	—	234
1799	48	9	—	—	—	—	20	74	23	30	—	14	10	4	—	—	—	—	—	—	232
1800	55	4	—	—	—	—	17	58	23	3	—	13	15	7	—	—	—	—	—	—	196
1801	66	2	—	—	—	—	23	53	16	2	1	18	16	8	—	—	—	—	—	1	205
1802	62	2	—	—	1	1	19	46	34	11	—	12	2	9	1	—	—	—	—	—	200
1803	67	8	—	1	1	—	40	64	18	10	—	27	2	6	—	2	1	—	—	—	247
1804	79	—	—	—	—	—	43	66	20	13	—	12	3	6	—	3	—	—	—	—	247
1805	58	7	—	—	—	—	44	47	20	25	—	10	4	3	—	4	—	1	1	—	222
1806	68	5	—	—	1	1	42	34	9	6	—	5	7	12	—	—	—	—	—	—	190
1807	45	5	—	—	1	—	52	48	14	27	1	2	4	6	—	2	—	—	—	—	207
1808	54	6	—	—	—	—	43	41	14	36	—	7	5	—	—	—	—	—	—	—	206
1809	46	4	—	—	1	—	32	34	26	54	—	4	—	—	—	—	1	—	—	—	202
1810	29	2	—	—	—	—	23	49	19	70	1	8	—	1	—	1	—	—	—	—	203
1811	31	2	—	—	—	—	24	32	11	34	1	8	1	2	—	—	—	—	—	—	146
1812	38	—	—	—	—	—	23	24	12	4	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—	108
1813	48	—	—	—	—	—	7	18	6	4	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	89
1814	60	1	—	—	—	—	9	9	4	20	—	4	—	—	—	2	—	—	—	Siden- svans	128
1815	41	1	—	—	—	—	8	20	16	10	—	1	—	—	—	—	—	—	—	19	97
1816	40	1	—	—	—	—	10	11	10	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	73
1817	44	—	—	—	—	—	15	11	7	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	Ripa	81
1818	48	—	—	—	—	—	21	50	22	—	—	1	1	3	—	—	—	—	—	1	152
1819	29	—	—	—	—	—	24	32	6	—	—	1	—	—	—	3	—	—	—	3	93
1820	42	—	—	—	—	—	6	17	3	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	71
1821	20	—	—	—	—	—	4	7	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	33
1822	24	—	—	—	—	—	4	26	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	58
1823	6	—	—	—	—	—	1	24	—	—	—	3	4	1	—	—	—	—	—	—	39
1389	71	2	3	6	2	657	1108	383	462	9	204	91	82	3	20	2	1	1	25	4521	

I Tyska saxen blifvit med ofvanstående beskrifning af häfte hinna i går tydligt, at spridning. D torde vi hafva till frågan. hufvudsakliga Apparater påsaxen nu ligger i det förskjutet sig sjöviktsläge ofvanom de vitala slutet. Fjäderbelastning, m falkar eller således ej blifdern för att (75 pfennige i aflossadt skott att man redan apparaten var. Då hela och sköta, ge personer, när uppåt, då den laste lofvad för lär utesluta all få tillsyn, syn jagtvårdare b